

i 3. klasse, som det er nævnt, i 1991 ikke læste godt nok. Det har jeg så også gjort noget ved. Jeg skal blot nævne to initiativer: Et temahæfte er netop blevet sendt til alle landets skoler med rådgivning om god læseundervisning, og jeg har i øvrigt tilskyndet til, at et udviklingsarbejde på området sættes i gang, og det vil ske.

Når jeg i øvrigt finder det berettiget at rose skolen, skyldes det, at man sætter initiativer i værk. Man søger altså ikke at bortforklare, men man tager den opgave på sig, der går ud på at gøre læseundervisningen bedre, og man gør det uden at sætte dét over styr, som danske forældre også ønsker, nemlig en god og tryk skole.

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg takker for svaret. Det er udtryk for en erkendelse af, at der er et problem, og at det ikke skal bortforklares. Det er, synes jeg, helt fair.

Jeg vil spørge ministeren, om han er klar over, at der i den OECD-rapport, som dannede udgangspunkt for påskens pressemeddelelse, på side 211 er en tabel, som viser, at blandt 18 lande ligger Danmark som nr. 15, altså næsten i bunden med hensyn til elever, som jævnlige læser, når det drejer sig om børn i 14-års-alderen. Det er omkring hvert ottende danske barn i 14-års-alderen, der jævnlige læser et eller andet, mens det er det dobbelte i Finland, Grækenland og Vesttyskland. Er ministeren klar over det?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Ja, jeg har studeret rapporten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1428

4) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvordan kan ministeren få sig selv til at betegne folkeskolen som god, når den samme internationale undersøgelse af børns læsefærdigheder viser, at danske skolelærere er tilfredse med deres elevers læsefærdigheder til trods for, at disses læsefærdigheder hører til de dårligste sammenlignet med andre landes elever?«

Frank Dahlgaard (KF):

Den nævnte internationale undersøgelse, der kom for godt 1 år siden, »Den grimme ælling og svanerne«, og som altså placerede danske 3. klasse-elever omtrent i bunden med hensyn til

læsefærdigheder, har en ganske opsigtsvækkende beskrivelse på side 45 i den danske udgave af rapporten.

Der står, at det er bemærkelsesværdigt, at samtidig med, at danske 3. klasse-elever altså viser sig at læse langt dårligere end resten af verden på samme alderstrin, så læser de alligevel væsentlig bedre end det, som selv erfarne lærere forventer af elever på dette klassetrin. Det vil sige, at danske læreres forventninger og ambitioner på deres elevers vegne er ganske overordentlig beskedne.

Kan man på den baggrund uforbeholdent betegne den danske folkeskole som god?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Spørgsmålet handler, som det er nævnt, om danske skolelæreres tilfredshed med elevernes læsefærdigheder.

Jeg vil understrege, at undersøgelsen om danske børns læsefærdigheder har medvirket positivt til, at spørgsmålet om læsning og læseundervisning for alvor er blevet sat på dagsordenen blandt forældre og lærere.

Især er lærerne blevet opmærksomme på deres tilsyneladende alt for lave forventnings-tærskel som en del af problemet. Derfor har jeg netop også lagt op til, at man i læreruddannelsen og i efteruddannelsen af lærerne skal prioritere dette spørgsmål noget højere.

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg takker for svaret og erkendelsen.

Jeg er da også klar over, at den københavnske lærerformand, Jan Trøjborg, her i slutningen af sidste år, den 28. december, direkte erkendte, at man ikke har formået fra skolens side under de givne vilkår at lære danske elever at læse. Som han siger: »Alt andet lige skal børnene kunne læse aktivt fra 4. klasse, og det har vi ikke formået.«

Men jeg takker for ministerens tilsagn og svar på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1429

5) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvordan kan ministeren betegne folkeskolen som en god skole, når en nylig offentliggjort rapport fra Finansministeriet (om borgernes syn